

ปฏิทินการจัดการศัตรูพืช มะม่วง ฟ้าดอกไม้ กรณี การทำมะม่วงนอกฤดู จ. พิจิตร

การจัดการ

- ใ้ยาฆ่าเชื้อราชนิด
- ใ้ยาเชื้อฉิม
- กำจัดยดไฟที่ร่องน้ล้น
- กำจัดพืชอาศัย

การจัดการ

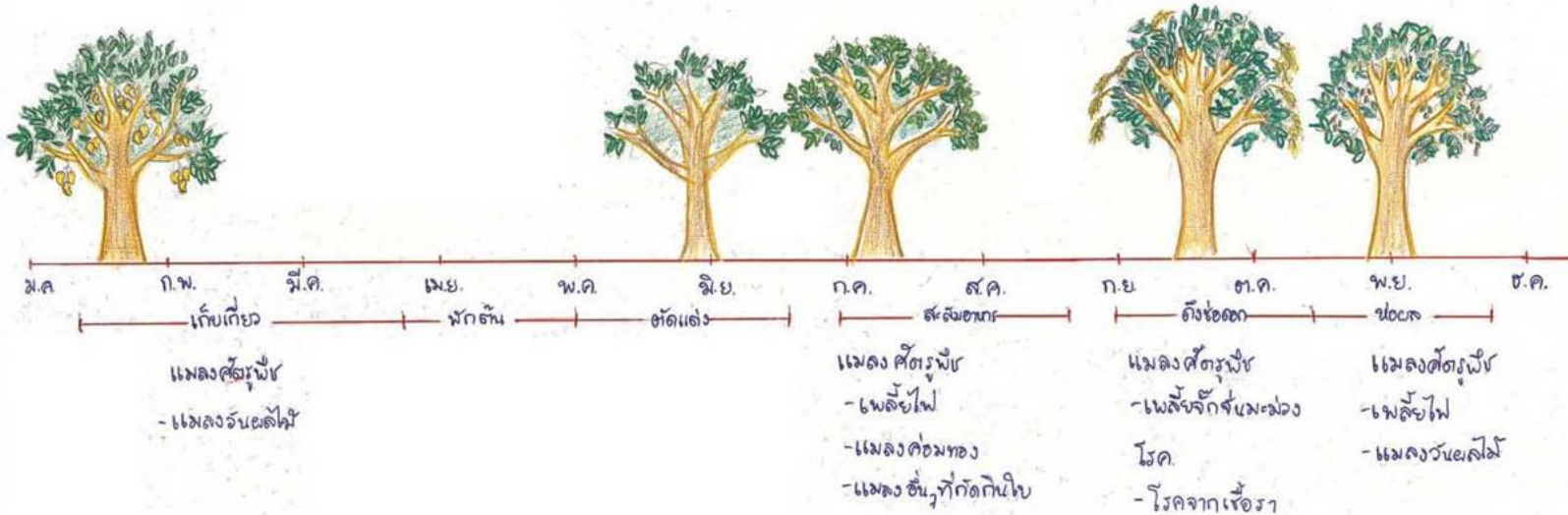
- ราดสาร
- น้ดพ่นธาตุอาหารทางใบ
- ใ้สารเคมีป้องกันกำจัดแมลง
- แมลงที่เฝ้าระวัง/อิมิตาโคนิด

การจัดการ

- ใ้สารโพแทสเซียมลดมรส
- ใ้สารเคมีป้องกันกำจัดเห้กา
- คาบาริล / เมโทนิล

การจัดการ

- เลือกยลที่ต้งกา
- น้
- น้ยลที่มีขนาด
- เ้าใ้เปิด

การปลูกกล้วยน้ำว้า (ชนิดน้ำว้า) ๑ไร่ ๑๐ ปี

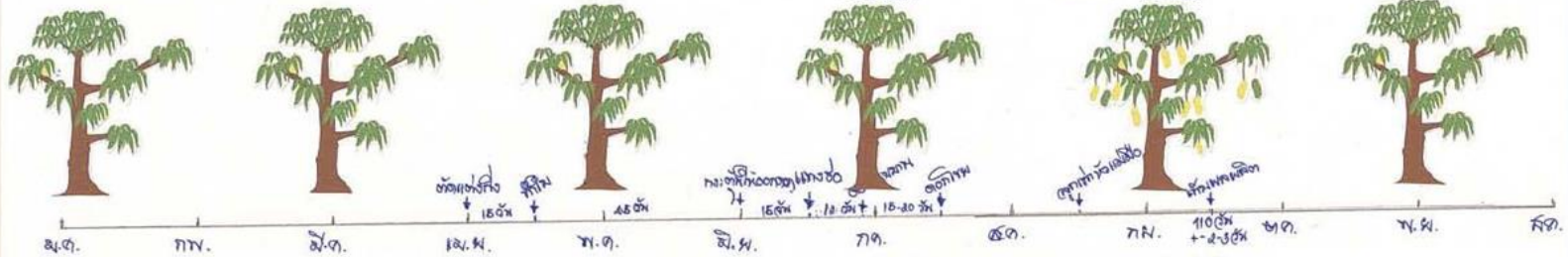
ช่วงวัย กล้วยน้ำว้า

15/๖

กล้วยน้ำว้า
- กล้วยน้ำว้า
- กล้วยน้ำว้า

กล้วยน้ำว้า
- กล้วยน้ำว้า
- กล้วยน้ำว้า
- กล้วยน้ำว้า
- กล้วยน้ำว้า

กล้วยน้ำว้า
- กล้วยน้ำว้า
- กล้วยน้ำว้า
- กล้วยน้ำว้า
- กล้วยน้ำว้า

17/๖

กล้วยน้ำว้า
- กล้วยน้ำว้า (๑๐๕๐๐) กล้วยน้ำว้า (๑๐๕๐๐)
- กล้วยน้ำว้า (๑๐๕๐๐) กล้วยน้ำว้า (๑๐๕๐๐)
- กล้วยน้ำว้า (๑๐๕๐๐) กล้วยน้ำว้า (๑๐๕๐๐)
- กล้วยน้ำว้า (๑๐๕๐๐) กล้วยน้ำว้า (๑๐๕๐๐)
- กล้วยน้ำว้า (๑๐๕๐๐) กล้วยน้ำว้า (๑๐๕๐๐)
- กล้วยน้ำว้า (๑๐๕๐๐) กล้วยน้ำว้า (๑๐๕๐๐)
- กล้วยน้ำว้า (๑๐๕๐๐) กล้วยน้ำว้า (๑๐๕๐๐)
- กล้วยน้ำว้า (๑๐๕๐๐) กล้วยน้ำว้า (๑๐๕๐๐)

กล้วยน้ำว้า
- กล้วยน้ำว้า (๑๐๕๐๐) กล้วยน้ำว้า (๑๐๕๐๐)
- กล้วยน้ำว้า (๑๐๕๐๐) กล้วยน้ำว้า (๑๐๕๐๐)
- กล้วยน้ำว้า (๑๐๕๐๐) กล้วยน้ำว้า (๑๐๕๐๐)
- กล้วยน้ำว้า (๑๐๕๐๐) กล้วยน้ำว้า (๑๐๕๐๐)
- กล้วยน้ำว้า (๑๐๕๐๐) กล้วยน้ำว้า (๑๐๕๐๐)
- กล้วยน้ำว้า (๑๐๕๐๐) กล้วยน้ำว้า (๑๐๕๐๐)
- กล้วยน้ำว้า (๑๐๕๐๐) กล้วยน้ำว้า (๑๐๕๐๐)
- กล้วยน้ำว้า (๑๐๕๐๐) กล้วยน้ำว้า (๑๐๕๐๐)

ภาพโดย อรุณี จตุพรธนะ สำนักงานเกษตรจังหวัดสมุทรสาคร

ปฏิทินการจัดการศัตรูมะม่วงตามระยะการเจริญเติบโต

	แตกใบอ่อน-เจริญทางใบ (เดือนที่ 1 - 3)	พักต้น-แตกตาดอก (เดือนที่ 4-6)	ดอกบาน-ติดผล (เดือนที่ 7-8)	พัฒนาผล (เดือนที่ 9-10)	ผลแก่-เก็บเกี่ยว (เดือนที่ 11-12)
โรคพืช	แอนแทรกโนส ราแป้ง ใบจุดสาหร่าย	แอนแทรกโนส ราแป้ง ราดำ ใบจุดสาหร่าย	แอนแทรกโนส ราแป้ง ราดำ	ราดำ แอนแทรกโนส ใบจุดสาหร่าย	แอนแทรกโนส ใบจุดสาหร่าย
แมลงศัตรูพืช	เพลี้ยจักจั่นฝอย เพลี้ยจักจั่น เพลี้ยไฟ แมลงค่อมทอง ด้วงกรีดใบ ด้วงเจาะลำต้น	หนอนกินช่อดอก เพลี้ยไฟ เพลี้ยจักจั่น เพลี้ยแป้ง	เพลี้ยจักจั่น เพลี้ยไฟ หนอนกินดอก แมลงวันผลไม้ เพลี้ยแป้ง แมลงม้วน	เพลี้ยจักจั่น เพลี้ยไฟ แมลงวันผลไม้ ด้วงมะม่วง	แมลงวันผลไม้
ศัตรูพืชอื่นๆ			ไรแดง		

สำรวจและติดตามสถานการณ์ในพื้นที่ประมาณ 3 ไร่ จำนวน 10 ต้นกระจายทั่วแปลง โดยสำรวจการเกิดโรคของแต่ละต้น
สำรวจแมลงต้นละ 4 ทิศๆ ละ 1 ยอดหรือ 1 ช่อ และสำรวจแมลงวันผลไม้ โดยใช้กับดัก 1 กับดัก ต่อ 1 แปลง

การจัดการ

1. ตัดส่วนที่เป็นโรคและนำไปเผาทำลาย
2. ตัดแต่งกิ่งให้โปร่ง
3. ใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มาราดโคนต้นเป็นระยะ
4. ใช้เชื้อแบคทีเรียบาซิลลัส อัตรตามคำแนะนำ
5. หากพบการระบาดของเพลี้ยจักจั่นพ่นด้วยสารสกัดสะเดาหรือสมุนไพรโคนต้นให้มิดวันมามากๆ
6. ทำความสะอาดสวนเสมอ โดยเฉพาะลำต้นและโคนต้นอย่าให้เป็นแผล เพื่อไม่ให้เป็นที่อยู่อาศัยของแมลง
7. อนุรักษ์ศัตรูธรรมชาติ
8. ใช้สารเคมีตามคำแนะนำ

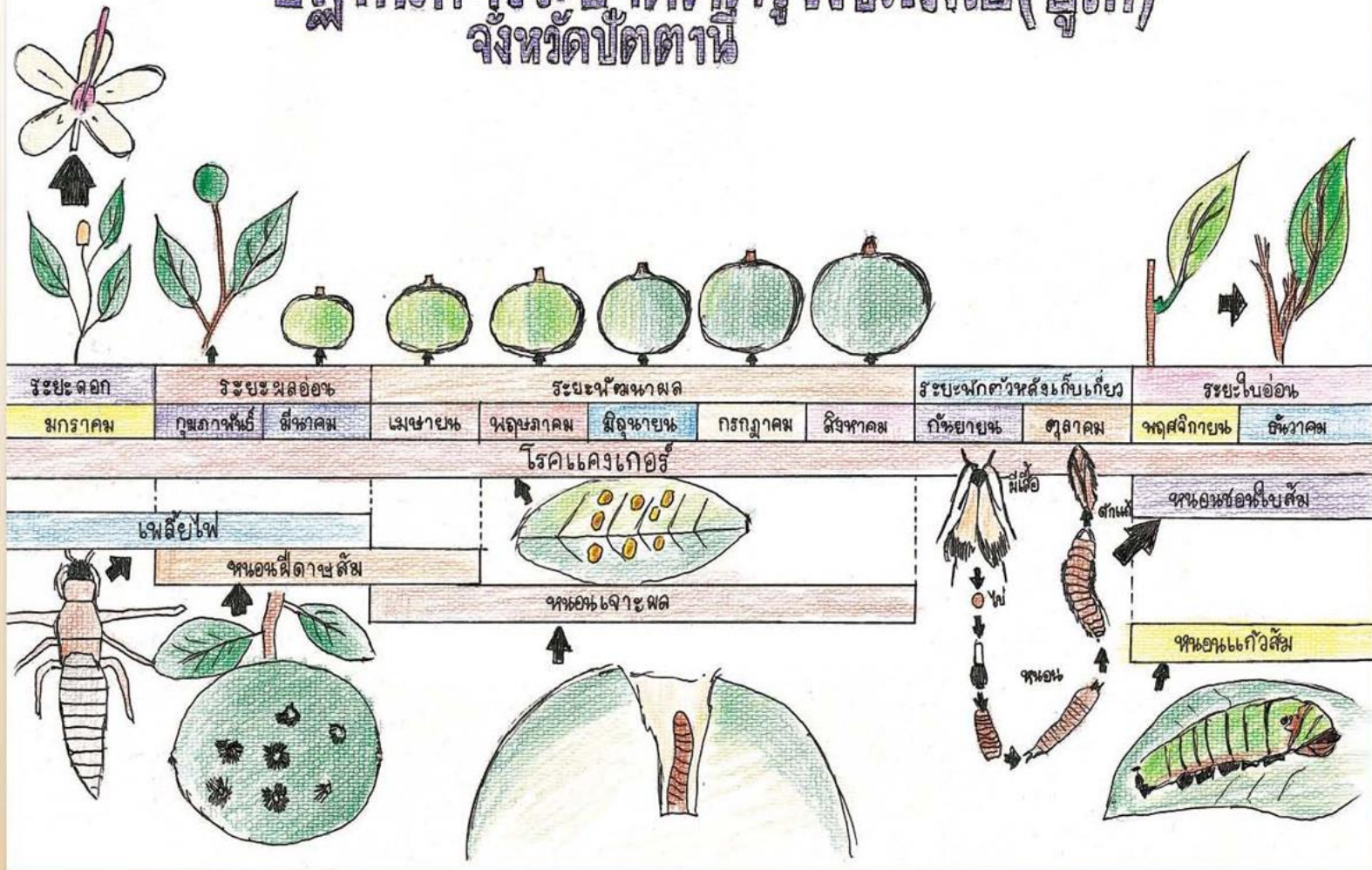
1. ตัดทำลายส่วนที่เป็นโรคและนำไปเผาไฟ
2. หากพบการระบาดของเพลี้ยจักจั่นพ่นด้วยสารสกัดสะเดาหรือสมุนไพรโคนต้นให้มิดวันมามากๆ
3. ถ้าพบการระบาดของเพลี้ยไฟไม่มากให้ตัดส่วนที่ถูกทำลายและเผาทิ้ง
4. ใช้สารเคมีควบคุมเพลี้ยไฟไม่เกิน 3 ครั้ง สลับกับเชื้อราชีวเวอร์เรียหรือสารเคมีชนิดอื่นตามคำแนะนำ
5. ช่วงแตกตาดอกใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มาฉีดช่อดอกสลับกับสารเคมีป้องกันกำจัดเชื้อราตามคำแนะนำ

1. ตัดส่วนที่เป็นโรคและนำไปเผาทำลาย
2. ตัดแต่งกิ่งให้โปร่ง
3. ใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มาฉีดช่อดอกสลับกับสารเคมีป้องกันกำจัดเชื้อรา
4. ใช้สารเคมีควบคุมปริมาณเพลี้ยไฟสลับกับเชื้อราชีวเวอร์เรีย
5. ใช้เมทิลยูจินอลผสมสารกำจัดแมลงล่อแมลงวันผลไม้เพื่อเก็บทำลาย
6. ห่อผลด้วยกระดาษหรือใบตองแห้งเพื่อป้องกันแมลงวันผลไม้เจาะผลวางไข่ หรือ ทำลายด้งด้วดโดยการไถพรวนดินบริเวณโคนต้น หรือใช้สารกำจัดแมลงพ่นลงดิน และเก็บรวบรวมผลไม้ที่เน่าเสียหายจากการถูกแมลงวันผลไม้เข้าทำลายไปเผาหรือฝัง
7. หมั่นดูแลทำความสะอาดสวนอยู่เสมอ ไม่ให้เป็นที่อยู่อาศัยของด้วงและแมลงศัตรูพืชต่างๆ
8. อนุรักษ์ศัตรูธรรมชาติ
9. ใช้สารเคมีป้องกันและกำจัดศัตรูพืชตามคำแนะนำ

1. เก็บส่วนที่เป็นโรคหรือผลที่เป็นโรคออกนอกแปลงและเผา
2. ตัดแต่งกิ่งให้โปร่ง
3. ใช้เมทิลยูจินอลผสมสารกำจัดแมลงล่อแมลงวันผลไม้เพื่อเก็บทำลาย หรือทำลายด้งด้วดโดยการไถพรวนดินบริเวณโคนต้น หรือใช้สารกำจัดแมลงพ่นลงดิน
4. เก็บรวบรวมผลไม้ที่เน่าเสียหายจากการถูกแมลงวันผลไม้ทำลายไปเผาหรือฝัง
5. อนุรักษ์ศัตรูธรรมชาติ
6. ใช้สารเคมีป้องกันและกำจัดศัตรูพืชตามคำแนะนำ

ปฏิทินการระบาดของศัตรูพืชส้มโอ (บุ๊ก) จังหวัดปัตตานี

ภาพโดย: จ่าเต็ม ทองคำ สำนักงานเกษตรจังหวัดปัตตานี

ปฏิทินการจัดการศัตรูส้มโอตามระยะการเจริญเติบโต

	ใบอ่อน-เตรียมออกดอก (เดือนที่ 1-2)	ออกดอก (เดือนที่ 3)	ติดผลอ่อน (เดือนที่ 4-5)	พัฒนาผล-เก็บเกี่ยว (เดือนที่ 6 - 10)	พักตัวหลังเก็บเกี่ยว (เดือนที่ 11-12)
โรคพืช	ทิสเตซ่า กรีนนิง รากเน่า-โคนเน่า ย่างไหล	ทิสเตซ่า กรีนนิง รากเน่า-โคนเน่า รวดำ	ทิสเตซ่า กรีนนิง แคนเกอร์ รากเน่า-โคนเน่า รวดำ	ทิสเตซ่า กรีนนิง แคนเกอร์ รากเน่า-โคนเน่า	ทิสเตซ่า กรีนนิง รากเน่า-โคนเน่า
แมลงศัตรูพืช	เพลี้ยไฟ หนอนซอนใบ หนอนแก้วส้ม	เพลี้ยไฟ	เพลี้ยไฟ หนอนพิดาชล้ม หนอนเจาะผล มวนเขียว	เพลี้ยไฟ หนอนพิดาชล้ม หนอนเจาะผล มีเลื่อมหวานหวาน	
ศัตรูพืชอื่นๆ	โรแดง โรสนิมส้ม โรขาว		โรแดง โรขาว	โรแดง โรสนิมส้ม	วัชพืช

สำรวจและติดตามสถานการณ์ในพื้นที่ประมาณ 3 ไร่ จำนวน 10 ต้น กระจายทั่วแปลง โดย สังเกตการเกิดโรคของแต่ละต้น
สำรวจแมลงต้นละ 4 ทิศฯ ละ 1 ยอด หรือ 1 ซ่อ และสุ่มดูผล 5 ผลต่อต้น

การจัดการ

1. ตัดหรือฉีกส่วนส่วนของพืชที่เป็นโรครอกออกไปทำลาย แล้วทาสารเคมีป้องกันและกำจัดโรคพืชปิดรอยตัดหรือฉีก
2. เมื่อพบต้นที่เป็นโรคทิสเตซ่า กรีนนิง ต้องตัดทำลายทิ้ง และควบคุมแมลงพาหะ
3. ปรับปรุงดินด้วยอินทรีย์วัตถุให้ระบายน้ำดี
4. ใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มาคลุกดิน
5. ตัดใบอ่อนที่ถูกหนอนซอนใบทำลายรุนแรงไปเผา
6. ควบคุมเพลี้ยไฟโดยใช้น้ำฉีดพ่นใบให้เปียกโชก
7. กำจัดวัชพืชในสวน
8. เก็บไข่และตัวหนอนแก้วส้มออกไปทำลาย
9. ใช้สารเคมีป้องกันและกำจัดศัตรูพืชตามคำแนะนำ

1. ฉีดพ่นน้ำที่ใบและกิ่งเพื่อชะล้างรวดำ
2. เมื่อพบต้นที่เป็นโรคทิสเตซ่า กรีนนิง ต้องตัดทำลายทิ้ง และควบคุมแมลงพาหะ
3. ปรับปรุงดินด้วยอินทรีย์วัตถุให้ระบายน้ำดี
4. ใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มาคลุกดิน
5. ควบคุมเพลี้ยไฟโดยใช้น้ำฉีดพ่นใบให้เปียกโชก
6. หากเกิดการระบาดของโรครุนแรงใช้สารเคมีป้องกันและกำจัดศัตรูพืชตามคำแนะนำ

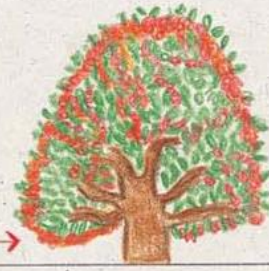
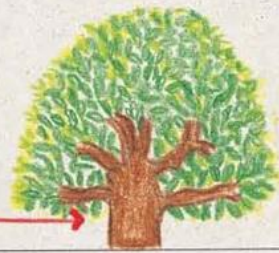
1. ตัดแต่งกิ่งที่เป็นโรคเผาทำลาย ฉีดพ่นน้ำที่ใบและกิ่งเพื่อชะล้างรวดำ
2. เมื่อพบต้นที่เป็นโรคทิสเตซ่า กรีนนิง ต้องตัดทำลายทิ้ง และควบคุมแมลงพาหะ
3. พ่นด้วยสารประกอบทองแดงเพื่อควบคุมโรคแคนเกอร์
4. ปรับปรุงดินด้วยอินทรีย์วัตถุให้ระบายน้ำดี
5. ใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มาคลุกดิน
6. ควรห่อผลตั้งแต่ผลยังเล็ก
7. เก็บผลที่ถูกทำลายทิ้งหรือเผา
8. ใช้น้ำฉีดพ่นใบให้เปียกโชกป้องกันเพลี้ยไฟ และ โร
9. ใช้สวิงจับมวนเขียวไปทำลาย
10. ใช้สารเคมีป้องกันและกำจัดศัตรูพืชตามคำแนะนำ

1. ตัดแต่งส่วนที่เป็นโรคออกใบเผาทำลาย
2. เมื่อพบต้นที่เป็นโรคทิสเตซ่า กรีนนิง ต้องตัดทำลายทิ้ง และควบคุมแมลงพาหะ
3. พ่นด้วยสารประกอบทองแดงเพื่อควบคุมโรคแคนเกอร์
4. ใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มาคลุกดิน
5. เก็บผลที่ถูกทำลายโดยแมลงฝังหรือเผา
6. ใช้น้ำฉีดพ่นใบให้เปียกโชกป้องกันเพลี้ยไฟ และโร
7. ป้องกันมีเลื่อมหวานหวานโดยการพ่นด้วยสารสะเดา หรือจับตัวเต็มวัยโดยใช้ไฟส่องแล้วโอบด้วยสวิง หรือติดกับดักแสงไฟ หรือล่อด้วยเหยื่อพิษ เช่น ผลไม้ลูกซุบสารกำจัดแมลง
8. ใช้สารเคมีป้องกันและกำจัดศัตรูพืชตามคำแนะนำ

1. กำจัดวัชพืชโดยการตัด
2. ปรับปรุงดินให้ร่วนซุยมีการระบายน้ำและอากาศได้ดี
3. ใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มาคลุกดิน
4. ระวังการพรวนดิน ใส่ปุ๋ย อย่าย่ำทำให้รากหรือโคนต้นเกิดบาดแผลเป็นทางให้เชื้อโรคเข้าสู่ต้นได้
5. เมื่อพบต้นที่เป็นโรคทิสเตซ่า กรีนนิง ต้องตัดทำลายทิ้ง และควบคุมแมลงพาหะ

ปฏิทินการจัดการศัตรูเงาะ พันธุ์โรงเรียน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ระยะใบอ่อน - ใบแก่

ศัตรูพืชที่พบ (ก.ย. - ธ.ค.)

- หนอนกินใบอ่อน
- โรคไหม้ยอดสาขา
- โรคกลากใบ
- เพลี้ยไฟ
- โรคราสีชมพู

การป้องกันกำจัด

- สำรวจแปลง
- ให้เชื้อราไตรโคเดอร์มา/มิวทอเรียม
- ตัดแต่งทรงพุ่มไม้ให้โปร่งแสง
- เฝ้าระวังติดตามสถานการณ์

ระยะออกดอก - ติดผล

ศัตรูพืชที่พบ (ม.ค. - พ.ค.)

- หนอนกินใบ
- หนอนกินยอดดอก
- เพลี้ยไฟ
- โรคกลากใบ
- เพลี้ยทอด
- หนอนเจาะลำต้น

การป้องกันกำจัด

- สำรวจแปลง
- ให้เชื้อราไตรโคเดอร์มา/มิวทอเรียม
- ตัดแต่งทรงพุ่ม
- เฝ้าระวังติดตามสถานการณ์

ระยะเก็บเกี่ยว

ศัตรูพืชที่พบ (มิ.ย. - ส.ค.)

- เพลี้ยแมลง
- หนอนเจาะลำต้น
- โรคผลเน่า

การป้องกันกำจัด

- สำรวจแปลง
- ให้ธาตุอาหารรองสม่ำเสมอ
- ให้เชื้อราไตรโคเดอร์มา/มิวทอเรียม
- เฝ้าระวังติดตามสถานการณ์

ปฏิทินการจัดการศัตรูเงาะโรงเรียนตามระยะการเจริญเติบโต

	ใบอ่อน-ใบแก่ (เดือนที่ 1-4)	ออกดอก-ติดผล (เดือนที่ 5-8)	พัฒนาผล-เก็บเกี่ยว (เดือนที่ 9-12)
โรคพืช	ราแป้ง ใบจุดสาหร่าย ราสีชมพู	ราแป้ง ข้อดอกแห้ง ราดำ	ผลเน่า ราแป้ง ราดำ
แมลงศัตรูพืช	หนอนคืบกินใบ เพลี้ยไฟ แมลงต่อมทอง	หนอนร่านกินใบ เพลี้ยไฟ หนอนกินข้อดอก เพลี้ยหอย หนอนเจาะขั้วผล	เพลี้ยแป้ง หนอนเจาะขั้วผล แมลงวันผลไม้

ศัตรูพืชอื่นๆ

สำรวจและติดตามสถานการณ์ในพื้นที่ประมาณ 3 ไร่ จำนวน 10 ต้นกระจายทั่วแปลง โดยสำรวจการเกิดโรคและแมลงกลุ่มหนอนด้วงของแต่ละต้น
สำรวจแมลงอื่นๆ ต้นละ 4 ทิศๆ ละ 1 ยอด หรือ 1 ข้อ และสำรวจแมลงวันผลไม้ใช้กับดัก 1 กับดักต่อ 1 แปลง

การจัดการ

1. หากพบราแป้งใช้กำมะถันผงฉีดพ่นในช่วงเช้าหรือเย็น
2. พ่นเชื้อราไตรโคเดอร์มาเพื่อควบคุมโรคและพ่นเชื้อราบีวาเวอเรียเพื่อควบคุมแมลง
3. ตัดแต่งกิ่งให้โปร่ง และเก็บกิ่งที่ตัดแล้วออกไปทำลายนอกแปลง
4. ตัดส่วนที่เป็นโรคออกนอกแปลงและเผา
5. ถ้าหากโคนต้นเงาะใส่ถุงเตียนไม่มีหญ้าให้เขย่ากิ่งตัวหนอนคืบจะทิ้งตัวลงที่พื้นแล้วจับทำลายเสีย
6. อนุรักษ์ศัตรูธรรมชาติ
7. ใช้สารเคมีป้องกันและกำจัดศัตรูพืชตามคำแนะนำ

1. พ่นเชื้อราไตรโคเดอร์มาเพื่อควบคุมโรค และพ่นเชื้อราบีวาเวอเรียเพื่อควบคุมแมลง
2. ตัดแต่งกิ่งให้โปร่ง และเก็บกิ่งที่ตัดแล้วออกไปทำลายนอกแปลง
3. ตัดส่วนที่เป็นโรค และเก็บผลเงาะที่ถูกแมลงทำลายออกไปเผาออกแปลง
4. ในระยะที่หนอนร่านยังเล็กจะอยู่รวมกัน และกัดทะลุผิวใบทำให้ใบเงาะแห้ง เมื่อพบใบเงาะแห้งหรือมีรอยทำลายให้พ่นใบเงาะนั้นไปเผาทำลายเสีย
5. อนุรักษ์ศัตรูธรรมชาติ
6. ใช้สารเคมีป้องกันและกำจัดศัตรูพืชตามคำแนะนำ

1. พ่นเชื้อราไตรโคเดอร์มาเพื่อควบคุมโรคและพ่นเชื้อราบีวาเวอเรียเพื่อควบคุมแมลง
2. ใช้ผ้าชุบน้ำมันเครื่องพันรอบโคนต้นป้องกันมดคาบเพลี้ยแป้งขึ้นมาบนต้น
3. ตัดส่วนที่มีเพลี้ยแป้งเกาะเป็นกลุ่มออกไปเผาออกแปลง
4. ใช้เมทิลยูจินอลผสมสารกำจัดแมลงอ่อนแมลงวันผลไม้เพื่อเก็บทำลาย
5. เก็บเกี่ยวในขณะที่ยังไม่สุกมากเกินไป เพื่อหลีกเลี่ยงการทำลายของหนอน
6. เก็บผลเงาะที่ร่วงหล่นไปฝังหรือเผา เพื่อป้องกันศัตรูพืชการระบาดในฤดูต่อไป
7. อนุรักษ์ศัตรูธรรมชาติ
8. ใช้สารเคมีป้องกันและกำจัดศัตรูพืชตามคำแนะนำ

ปฏิทินการจัดการศัตรูมัจจุตามระยะการเจริญเติบโต

	พักต้น แดกใบอ่อน-ใบแก่ (เดือนที่ 1-5)	ออกดอก-ดอกบาน (เดือนที่ 6-7)	ติดผล-พัฒนาผล (เดือนที่ 8-10)	เก็บเกี่ยว (เดือนที่ 11-12)
โรคพืช	ใบจุด ใบไหม้	ใบจุด ใบไหม้	ใบจุด ใบไหม้	ผลแตก เนื้อแฉว
แมลงศัตรูพืช	หนอนกินใบอ่อน เพลี้ยไฟ หนอนขอนใบ	เพลี้ยไฟ	เพลี้ยไฟ เพลี้ยแป้ง	มิลีเอมวนหวาน
ศัตรูพืชอื่นๆ	โรแดง			

สำรวจและติดตามสถานการณ์ในพื้นที่ประมาณ 3 ไร่ จำนวน 10 ต้นกระจายทั่วแปลง โดยสำรวจการเกิดโรคของแต่ละต้น และสำรวจแมลงต้นละ 4 ที่ตๆ ละ 1 ยอด

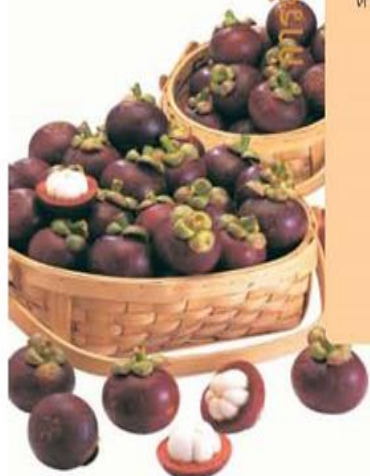
1. ตัดส่วนที่เป็นโรคออกนอกแปลงและเผา
2. พบหนอนกินใบระบัดไม่มาก ใช้เศษหญ้าแห้งกองรอบโคนต้นในตอนเช้า พอสายๆ รื้อกองหญ้าออกเพื่อทำลายตัวหนอนที่หลบซ่อนอยู่ หรือพ่นด้วยสารสกัดสะเดา
3. ใช้น้ำพ่นพอยบริเวณทรงพุ่ม
4. อนุรักษ์ศัตรูธรรมชาติ
5. ใช้สารเคมีป้องกันและกำจัดศัตรูพืชตามคำแนะนำ

1. ตัดส่วนที่เป็นโรคออกนอกแปลงและเผา
2. ใช้น้ำพ่นพอยบริเวณทรงพุ่ม
3. ใช้สารเคมีป้องกันและกำจัดศัตรูพืชตามคำแนะนำ

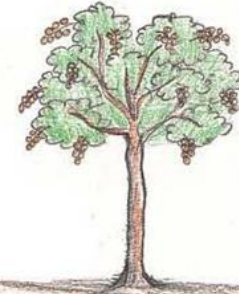
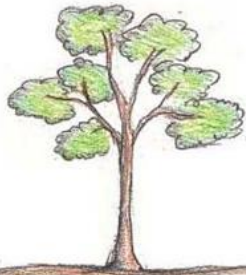
1. ใช้น้ำพ่นพอยบริเวณทรงพุ่ม
2. พบการระบัดไม่รุนแรงให้เก็บส่วนที่ถูกทำลายทิ้งนอกแปลงและเผา
3. ใช้ผ้าชุบน้ำมันเคีรื่องพ่นรอบโคนต้น ป้องกันมดคาบเพลี้ยแป้งขึ้นมาบนต้น
4. อนุรักษ์ศัตรูธรรมชาติ
5. ใช้สารเคมีป้องกันและกำจัดศัตรูพืชตามคำแนะนำ

1. ปฏิบัติดูแลรักษาด้านมัจจุตั้งแต่ติดผลถึงเก็บเกี่ยวอย่างถูกต้องเหมาะสม
2. ดูแลให้ต้นมัจจุได้รับน้ำอย่างสม่ำเสมอและพอเพียง
3. กำจัดวัชพืชรอบแปลงปลูก
4. พนสารสกัดสะเดาป้องกันการทำลายของมิลีเอมวนหวาน หรือจับตัวเต็มวัยโดยใช้ไฟส่องและสวิงจับ หรือติดกับดักแสงไฟ หรือล่อด้วยเหยื่อพิษ เช่น ผลไม้สุกขุข สารกำจัดแมลง หรือใช้กรงดักจับ

การจัดการ

ปฏิทินการขุดการปลูกต้นไม้ในครอบครัวคุณ

ต้นไม้ต้นที่ 1 (ส.ต.-ก.ย.)

โรค	การป้องกัน
1. ขาฆ่าฟัน	1. ตัดแต่งกิ่งไม้
2. พุ่มไม้กวาด	2. เก็บส่วนที่เป็นโรค-แมลง
เผาทำลาย
	3. ใช้สารชีวภัณฑ์
	4. ใช้สมุนไพร
	5. สารเคมี
	6. สารรองแปลง
แมลง	
1. หนอนเขาหิ้ง	
2. เพลี้ยไถ่	
3. แมลงต่อมทอง	
4. หนอนสีปีกไม้	
5. ไร	

ต้นไม้ต้นที่ 2,3 (ต.ค.-ธ.ค.)

โรค	การป้องกัน
1. พุ่มไม้กวาด	1. ตัดแต่งกิ่งไม้
2. ใบจุดดำ	2. เก็บส่วนที่เป็นโรค-แมลง
เผาทำลาย
3. ใบจุดสีน้ำตาล	3. ใช้สารชีวภัณฑ์
	4. ใช้สมุนไพร
	5. สารเคมี
	6. สารรองแปลง
แมลง	
1. หนอนกินใบ	
2. หนอนม้วนใบ	
3. แมลงต่อมทอง	
4. เพลี้ยไฟ	
5. เพลี้ยไถ่	

ออกดอก (ม.ค.-ก.พ.)

โรค	การป้องกัน
1. พุ่มไม้กวาด	1. สารรองแปลง
	2. เก็บส่วนที่เป็นโรค-แมลง
เผาทำลาย
	3. ใช้สารชีวภัณฑ์
	4. ใช้สมุนไพร
	5. สารเคมี
แมลง	
1. ตัวงูพันดอก	
2. เพลี้ยทอยหลังเต่า	
3. เพลี้ยไฟ	
4. ไร	
5. หนอนม้วนใบ	
6. มวนลำไย	

ติดผล-เก็บเกี่ยว (มี.ค.-ก.ค.)

โรค	การป้องกัน
1. ราดำ	1. สารรองแปลง
2. ยอดไหม้	2. ใช้สารชีวภัณฑ์
3. ผลแตก	3. ใช้สมุนไพร
	4. สารเคมี
	5. ใช้เหยื่อพิษ
แมลง	
1. มวนลำไย	
2. หนอนกินผล	
3. หนอนเขาหิ้ง	
4. ผีเสื้อมวนทวาน	
5. เพลี้ยแป้ง	
6. เพลี้ยทอยหลังเต่า	

ภาพโดย: เอมลิบ พืพัฒนกิจดี สำนักงานเกษตรจังหวัดลำพูน

ปฏิทินการจัดการศัตรูลำไยตามระยะการเจริญเติบโต

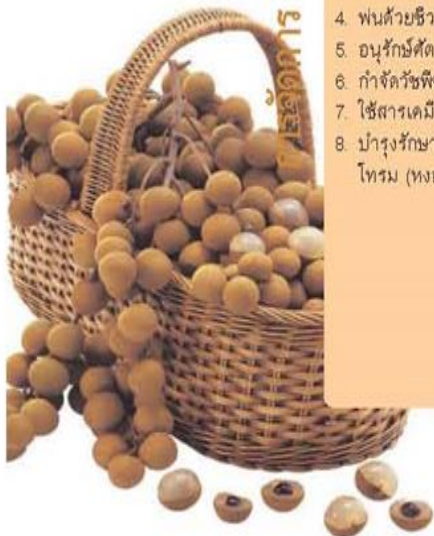
	ใบอ่อน-ใบแก่ (เดือนที่ 1-4)	แทงช่อดอก-ดอกบาน (เดือนที่ 5-6)	ติดผล-เก็บเกี่ยว (เดือนที่ 7-12)
โรคพืช	พุ่มไม้กวาด ราน้ำค้าง ใบจุดดำ ใบจุดสาหร่าย ต้นโทรม (หงอย)	ราสนิม ราสีชมพู ราดำ ยอดไหม้ พุ่มไม้กวาด ต้นโทรม (หงอย)	ราสนิม ราสีชมพู ราดำ ราน้ำฝน ยอดไหม้ ผลร่วง ผลแตก รากและโคนเน่า พุ่มไม้กวาด ต้นโทรม (หงอย)
แมลงศัตรูพืช	มวนลำไย หนอนคืบกินใบอ่อน หนอนเจาะกิ่ง เพลี้ยหอย เพลี้ยแป้ง แมลงค่อมทอง หนอนม้วนใบ เพลี้ยไก่แจ้	หนอนกินดอก หนอนเจาะก้านดอก มวนลำไย หนอนม้วนใบ แมลงค่อมทอง เพลี้ยหอย เพลี้ยแป้ง	หนอนเจาะขั้วผล มวนลำไย แมลงมิกแข็ง ผีเสื้อมวนหวาน แมลงวันผลไม้
ศัตรูพืชอื่นๆ	โรสล่าย วัชพืช	วัชพืช	ค้างคาว วัชพืช

สำรวจและติดตามสถานการณ์ในพื้นที่ประมาณ 3 ไร่ จำนวน 10 ต้น กระจายทั่วแปลง โดยสำรวจการเกิดโรคและการทำลายของหนอนเจาะกิ่งในแต่ละต้น
สำรวจแมลงต้นละ 4 ทิศๆ ละ 1 ยอดหรือ 1 ช่อ และสำรวจแมลงวันผลไม้โดยใช้กับดัก 1 กับดักต่อ 1 แปลง

1. ตัดกิ่งที่เป็นโรคหรือถูกแมลงทำลายออกแล้วเผา ถ้าเป็นกิ่งขนาดใหญ่ควรใช้ปูนแดงทาที่แผลเพื่อป้องกันโรคเข้าทำลายซ้ำ
2. ตัดแต่งกิ่งและทรงพุ่มให้โปร่ง เพื่อให้แดดส่องได้ถึงโคนต้น
3. เขย่ากิ่งให้แมลงศัตรูพืชร่วงหล่นแล้วเก็บไปทำลาย
4. พ่นด้วยชีวภัณฑ์ตามชนิดของศัตรูพืช
5. อนุรักษ์ศัตรูธรรมชาติ
6. กำจัดวัชพืช ไม่ให้สวนรก
7. ใช้สารเคมีป้องกันและกำจัดศัตรูพืชตามคำแนะนำ
8. บำรุงรักษาต้นลำไยให้สมบูรณ์แข็งแรง เพื่อลดอาการต้นโทรม (หงอย)

1. ตัดกิ่งที่เป็นโรคหรือถูกแมลงทำลายออก เผาทิ้งนอกแปลง ถ้าเป็นกิ่งขนาดใหญ่ควรใช้ปูนแดงทาที่แผลเพื่อป้องกันโรคเข้าทำลายซ้ำ
2. เขย่ากิ่งให้แมลงศัตรูพืชร่วงหล่นแล้วเก็บไปทำลาย
3. พ่นด้วยชีวภัณฑ์ตามชนิดของศัตรูพืช
4. อนุรักษ์ศัตรูธรรมชาติ
5. กำจัดวัชพืช ไม่ให้สวนรก
6. ใช้สารเคมีป้องกันและกำจัดศัตรูพืชตามคำแนะนำ (งดการพ่นสารเคมีในช่วงดอกบาน)
7. บำรุงรักษาต้นลำไยให้สมบูรณ์แข็งแรง เพื่อลดอาการต้นโทรม (หงอย)

1. ตัดกิ่งที่เป็นโรคหรือถูกแมลงเข้าทำลายออกแล้วเผา ถ้าเป็นกิ่งขนาดใหญ่ควรใช้ปูนแดงทาที่แผลเพื่อป้องกันโรคเข้าทำลายซ้ำ
2. ตัดแต่งกิ่งและทรงพุ่มให้โปร่ง แดดส่องได้ถึงโคนต้น
3. ใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มาคลุมดิน
4. ป้องกันผีเสื้อมวนหวานด้วยการพ่นสารสกัดสะเดา หรือจับตัวเต็มวัยโดยใช้ไฟส่องแล้วโอบด้วยสวิง หรือติดกับดักแสงไฟ หรือล่อด้วยเหยื่อพิษ
5. ใช้เหยื่อพิษควบคุมแมลงวันผลไม้
6. ใช้ตาข่ายไนล่อนกันตามแนวช่องระหว่างต้นเพื่อดักจับค้างคาว
7. กำจัดวัชพืช ไม่ให้สวนรก
8. ใช้สารเคมีป้องกันและกำจัดศัตรูพืชตามคำแนะนำ

ปฏิทินการจัดการศัตรูลินี้งตามระยะการเจริญเติบโต

	ใบอ่อน-ใบแก่ (เดือนที่ 1-5)	แทงช่อดอก-ออกดอก (เดือนที่ 6-7)	ติดผลอ่อน-เก็บเกี่ยว (เดือนที่ 8-11)	พักต้นหลังการเก็บเกี่ยว (เดือนที่ 12)
โรคพืช	ใบจุดสาหร่าย โรควราสนิม ลำต้นและกิ่งแห้ง	ลำต้นและกิ่งแห้ง ราดำ	ลำต้นและกิ่งแห้ง ราดำ เบื่อผลใหม่ ผลแตก ราน้ำค้างเทียมหรือผลใหม่สีน้ำตาล ผลเน่า	ลำต้นและกิ่งแห้ง ใบจุดสาหร่าย
แมลงศัตรูพืช	หนอนเจาะกิ่ง หนอนดินกินใบอ่อน หนอนม้วนใบ หนอนขอนใบ มวนลำไย	หนอนกินดอก หนอนเจาะก้านดอก มวนลำไย	หนอนเจาะข้อผล มวนลำไย ผีเสื้อมวนหวาน แมลงวันผลไม้ เพลี้ยหอย เพลี้ยแป้ง	หนอนเจาะกิ่ง มวนลำไย
ศัตรูพืชอื่นๆ	โรก้ามะหยี่ วัชพืช	โรก้ามะหยี่	โรก้ามะหยี่ ค้างคาว	โรก้ามะหยี่
	สำรวจและติดตามสถานการณ์ในพื้นที่ประมาณ 3 ไร่ จำนวน 10 ต้น กระจายหัวแปลง โดย สํารวจการเกิดโรคและการทำลายของหนอนเจาะกิ่งในแต่ละต้น สำรวจแมลงต้นละ 4 จุดๆ ละ 1 ยอดหรือ 1 ช่อ และสำรวจแมลงวันผลไม้โดยใช้กับดัก 1 กับดัก ต่อ 1 แปลง			
การจัดการ	<ol style="list-style-type: none"> ตัดแต่งกิ่งที่เป็นโรคหรือถูกแมลงทำลายเผาทิ้งนอกแปลง ตัดแต่งทรงพุ่มให้โปร่ง เชยาก็ให้แมลงศัตรูพืชร่วงหล่นแล้วเก็บไปทำลาย พ่นด้วยชีวภัณฑ์ตามชนิดของศัตรูพืช อนุรักษศัตรูธรรมชาติ กำจัดวัชพืชและทำความสะอาดสวน ใช้สารเคมีป้องกันและกำจัดศัตรูพืชตามคำแนะนำ 	<ol style="list-style-type: none"> ตัดกิ่งที่เป็นโรคหรือถูกแมลงทำลายเผาทิ้งนอกแปลง ตัดแต่งทรงพุ่มให้โปร่ง เชยาก็ให้แมลงศัตรูพืชร่วงหล่นแล้วเก็บไปทำลาย พ่นด้วยชีวภัณฑ์ตามชนิดของศัตรูพืช อนุรักษศัตรูธรรมชาติ ใช้สารเคมีป้องกันและกำจัดศัตรูพืชตามคำแนะนำ (งดพ่นสารเคมีในช่วงดอกบาน) 	<ol style="list-style-type: none"> ตัดส่วนที่เป็นโรคออกแล้วเผาทำลาย ใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มาคลุกกับดินภายใต้ทรงพุ่มและใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มาผสมน้ำพ่นให้ทั่วทั้งต้น ควบคุมโรควราน้ำค้างเทียม ให้น้ำและธาตุอาหารอย่างเพียงพอเพื่อให้ต้นพืชแข็งแรง ห่อผลด้วยถุงกระดาษหรือถุงพลาสติก ป้องกันผีเสื้อมวนหวานโดยพ่นสารสกัดสะเดาหรือกำจัดตัวเต็มวัยโดยใช้ไฟส่องและสวิงโฉบจับหรือติดกับดักแสงไฟ หรือล่อด้วยเหยื่อพิษ เช่น ผลไม้สุกขบสสารกำจัดแมลง ใช้เหยื่อพิษ ควบคุมแมลงวันผลไม้ ใช้ตาข่ายไนลอนกันตามแนวช่องระหว่างต้นเพื่อดักจับค้างคาวไปทำลาย อนุรักษศัตรูธรรมชาติ ใช้สารเคมีป้องกันและกำจัดศัตรูพืชตามคำแนะนำ 	<ol style="list-style-type: none"> ตัดกิ่งที่เป็นโรคหรือถูกแมลงทำลายออกแล้วเผา เชยาก็ให้แมลงศัตรูพืชร่วงหล่นแล้วเก็บไปทำลาย พ่นด้วยชีวภัณฑ์ตามชนิดของศัตรูพืช อนุรักษศัตรูธรรมชาติ ใช้สารเคมีป้องกันและกำจัดศัตรูพืชตามคำแนะนำ

ปฏิทินการขจัดกาฝากศัตรูพืชเขตร้อน (ส่วนเก่า) ซึ่งทวีตสุราษฎร์ธานี

วิธีการจัดการ

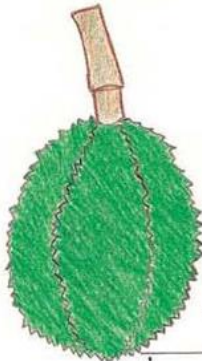
- ฝักระวังจิตตามฤดูกาล
- สำรวจแปลง
- ควบคุมและกำจัด
 1. ใช้ชีววิธี
 2. ใช้สารเคมี

วิธีการจัดการ

- ฝักระวังจิตตามฤดูกาล
- สำรวจแปลง
- ควบคุมและกำจัด
 1. ใช้ชีววิธี
 2. ใช้สารเคมี

วิธีการจัดการ

- ฝักระวังจิตตามฤดูกาล
- สำรวจแปลง
- ควบคุมและกำจัด
 1. ใช้ชีววิธี
 2. ใช้สารเคมี

30 วัน

60 วัน

30 วัน

ระยะเก็บเกี่ยว
20 ก.ย. - 10 ต.ค.
(~ 25-30 วัน)

ระยะแตกใบอ่อน-ใบแก่ (~50-60 วัน)

ช่วงที่ 1 ก.ย.-ต.ค., ช่วงที่ 2 พ.ย.-ธ.ค.

ศัตรูพืชที่พบ

ระยะแตกใบอ่อน

- เพลี้ยไก่แจ้

ระยะใบแก่

- ไรขาใบช้ำ
- ไรขาสีเข้ม
- ไรขาใบไหม้
- ไรขาใบจาง

- ไรขาจากเชื้อไฟทอปเธอรา (ใบ ราก มีสีน้ำตาล)
- ไรขาแดง, หนอนกินใบ
- ไรขาแอนแทรกคโนส

ระยะติดดอก-ดอกบาน

ช่วง ก.พ. - เม.ย. (~55-60 วัน)

ระยะไม่ปลิด-ตัวแก่โต → ก.พ.

ระยะตัวแก่โต-ทางแย → เม.ย.

ศัตรูพืชที่พบ

- เพลี้ยไฟ
- หนอนกินดอก
- ไรขาแอนแทรกคโนส
- ไรขาจากเชื้อไฟทอปเธอรา

พบช่วง ปลีปลัด - หนอนเจาะเมล็ด (2 ปลีปลัด)

หลังออกดอก - หนอนเจาะผล (4 ปลีปลัด - 2 ปลีปลัด)

หนอนกินหัวผล ก่อนเก็บเกี่ยว

- เพลี้ยแป้ง (กัดผล-ลดน้ำ)

ช่วงผลแก่ → ไรขาผลเน่า (ก่อนเก็บเกี่ยว 30-45 วัน)

ภาพโดย: โดท้อย บุญยัง สำนักงานเกษตรจังหวัดสุราษฎร์ธานี

โรคแอนแทรกนีส

- 1) ขมขึ้นสีม่วง
- 2) ตัดส่วนที่เป็นโรคเผาทำลาย
- 3) ฉีดพ่นยีสต์รวม สารเบนดาซิม 10% NP เข้มข้น 50% NP (อัตรา 1g ต้ม ต่อไร่ 20 ลิตร)

โรคผลเน่า

- 1) ใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มา
- 2) ตัดผลเน่าไปเผาทำลาย
- 3) ฉีดพ่นยีสต์รวม 50% NP (อัตรา 50 กรัม ต่อไร่ 30 ลิตร ที่ผล) ขยุดฉีดพ่นก่อนเก็บเกี่ยว 30 วัน

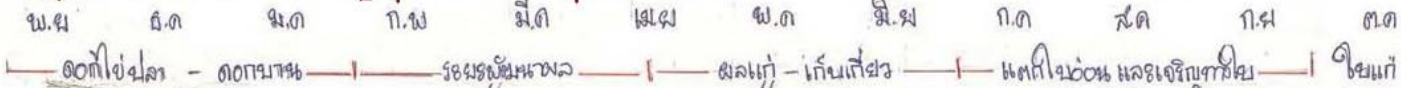
โรครากเน่าโคนเน่า

- 1) ขนขึ้นสีม่วง ต้นๆ เรียงๆ
- 2) ปรับสภาพดิน pH 6.5
- 3) กำจัดวัชพืชรากเน่า
- 4) เก็บล้น 90% ก่อนที่เริ่มโรครากเน่า
- 5) ใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มา

โรครากเน่า / โรคราสีชมพู

- 1) ตัดแต่งกิ่งที่เสียหายไป
- 2) เก็บรวบรวมใบไม้ที่ร่วงทำลาย
- 3) กิ่งแคระแกร็นที่เป็นโรครากเน่า การรดน้ำที่มากเกินไป
- 4) ใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มาใส่โคนต้น
- 5) ฉีดพ่น 10% เพลอร์มาทรีน 5% NP (อัตรา 50 กรัม ต่อไร่ 20 ลิตร)

ปฏิทินการขจัดกาชศัตรูพืชเขียวน พันธุ์หมอนทอง

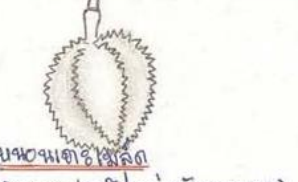
เพลี้ยไฟ
1) พ่นยีสต์รวมในช่องแฟน หรือ รมไล่ไล่ลงบริเวณโคนต้น 5-7 วัน จนใบอ่อนขึ้นใหม่แล้วฉีดพ่น

โรคแอน
1) พ่นด้วยสารป้องกันเชื้อราเคมี 10% NP
2) ฉีดพ่นยีสต์รวมในทางพุ่ม
3) รมด้วยดีทีพีพี 20% NP เช่น ไตรโคเดอร์มา

หนอนเจาะผล
1) รมด้วยดีทีพีพี 20% NP ในทางพุ่ม

- 2) ใช้ยีสต์รวมในทางพุ่ม
- 3) ใช้ยีสต์รวมในทางพุ่ม
- 4) ใช้ยีสต์รวมในทางพุ่ม
- 5) ใช้ยีสต์รวมในทางพุ่ม
- 6) ใช้ยีสต์รวมในทางพุ่ม
- 7) ใช้ยีสต์รวมในทางพุ่ม

หนอนเจาะลำต้น
1) ตัดผลที่มีรอยเจาะ

- 2) ขอบผล
- 3) ใช้ยีสต์รวมในทางพุ่ม
- 4) ใช้ยีสต์รวมในทางพุ่ม

เพลี้ยไก่แม่
1) กำจัดกาชศัตรูพืช

- 2) ฉีดพ่นยีสต์รวม
- 3) ใช้ยีสต์รวมในทางพุ่ม
- 4) ใช้ยีสต์รวมในทางพุ่ม

เพลี้ยไก่แม่
1) กำจัดกาชศัตรูพืช

- 2) ฉีดพ่นยีสต์รวม
- 3) ใช้ยีสต์รวมในทางพุ่ม
- 4) ใช้ยีสต์รวมในทางพุ่ม

ภาพโดย: นิธินาถ เมื่อนงมน สำนักงานเกษตรจังหวัดระยอง

ปฏิทินการจัดการศัตรูทุเรียน พันธุ์ หมอนทอง กรณีสวนเก่า จังหวัด จันทบุรี

เดือน	มิถุนายน	กรกฎาคม	สิงหาคม	กันยายน	ตุลาคม	พฤศจิกายน	ธันวาคม	มกราคม	กุมภาพันธ์	มีนาคม	เมษายน	พฤษภาคม	
หมายเหตุ ศัตรูพืชใหม่	พื้นที่อื่น	-	หมากใบอ่อน สะระแหน่		ผลัดใบ				พ่นยาก			เก็บเกี่ยว	
	<u>โรค</u> 1. รากเน่าโคนเน่า 2. ราใบดก	<u>ศัตรูพืช</u> 1. ตั๊กแตนตำข้าว 2. เพลี้ยไฟ 3. เพลี้ยหอย 4. ผีเสื้อกลางคืน						<u>โรค</u> 1. ราเน่า 2. แผลเน่า	<u>ศัตรูพืช</u> 1. ด้วง 2. เพลี้ยหอย			<u>โรค</u> 1. ราเน่า	<u>ศัตรูพืช</u> 1. ตั๊กแตนตำข้าว
	<u>แมลง</u> 1. เพลี้ยไฟ 2. เพลี้ยหอย 3. เพลี้ยหอย	<u>ศัตรูพืช</u> 1. ตั๊กแตนตำข้าว 2. เพลี้ยไฟ 3. เพลี้ยหอย			<u>แมลง</u> 1. เพลี้ยไฟ 2. เพลี้ยหอย 3. ผีเสื้อกลางคืน	<u>ศัตรูพืช</u> 1. ตั๊กแตนตำข้าว 2. เพลี้ยไฟ 3. ผีเสื้อกลางคืน		<u>แมลง</u> 1. เพลี้ยไฟ 2. เพลี้ยหอย 3. ผีเสื้อกลางคืน	<u>ศัตรูพืช</u> 1. ตั๊กแตนตำข้าว 2. เพลี้ยไฟ 3. ผีเสื้อกลางคืน			<u>แมลง</u> 1. ผีเสื้อกลางคืน 2. ผีเสื้อกลางคืน	<u>ศัตรูพืช</u> 1. ตั๊กแตนตำข้าว 2. เพลี้ยไฟ 3. ผีเสื้อกลางคืน
												<u>โรค</u> 1. ราเน่า 2. ราเน่า	<u>ศัตรูพืช</u> 1. ตั๊กแตนตำข้าว 2. เพลี้ยไฟ 3. ผีเสื้อกลางคืน

ภาพโดย: หน่วยงานอนุรักษ์ อนุรักษ์สัตว์ป่า กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

ปฏิทินการจัดการศัตรูพืชตามระยะการเจริญเติบโต

	แตกใบอ่อน-ใบแก่ (เดือนที่ 1-4)	ออกดอก-ติดผลเล็ก (เดือนที่ 5-6)	พัฒนาผล (เดือนที่ 7-8)	ผลแก่-เก็บเกี่ยว (เดือนที่ 9-12)
โรคพืช	ใบติด ราสีชมพู ใบจุด รากเน่า-โคนเน่า ใบไหม้ แอนแทรคโนส ใบจุดสาหร่าย	แอนแทรคโนส รากเน่า-โคนเน่า	ราแป้ง รากเน่า-โคนเน่า แอนแทรคโนส โรคผลเน่า	รากเน่า-โคนเน่า ราสีชมพู ราใบติด โรคผลเน่า ราแป้ง
แมลงศัตรูพืช	เพลี้ยไฟ เพลี้ยไก่แจ้ เพลี้ยจักจั่น หนอนดั่งหวดยาวเจาะลำต้น หนอนดั่งปีกแข็งกินราก	เพลี้ยไฟ หนอนกินดอก หนอนดั่งหวดยาวเจาะลำต้น หนอนดั่งปีกแข็งกินราก	เพลี้ยแป้ง เพลี้ยหอย เพลี้ยไฟ หนอนเจาะเมล็ด หนอนเจาะผล หนอนกินข้าวผล หนอนดั่งหวดยาวเจาะลำต้น หนอนกินผิวเปลือก หนอนดั่งปีกแข็งกินราก	
ศัตรูพืชอื่นๆ		ไรแดง		กระรอก กระแต
สำรวจและติดตามสถานการณ์ในพื้นที่ประมาณ 3 ไร่ จำนวน 10 ต้นกระจายทั่วแปลง โดยสำรวจการเกิดโรคและแมลงกลุ่มหนอนดั่งของแต่ละต้น สำรวจแมลงอื่นๆ ต้นละ 4 ทิศฯ ละ 1 ยอด และสุ่มสำรวจร่องรอยการทำลายของแมลงที่ผล				

การจัดการ

1. ใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มาและเชื้อราเมตาโรเซียมคลุกดิน
2. พ่นด้วยเชื้อราบีวาเวอริเรีย
3. ตัดส่วนของพืชที่เป็นโรคหรือถูกแมลงทำลายทิ้งนอกแปลงและเผา
4. ใช้น้ำพ่นพอยบริเวรทงพุ่ม
5. ล่อ ดัก จับ ตัวเต็มวัยของหนอนดั่งด้วยวิธีการต่างๆ นำออกไปทำลาย
6. อนุรักษ์ศัตรูธรรมชาติ
7. ใช้สารเคมีป้องกันและกำจัดศัตรูพืชตามคำแนะนำ

1. ใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มาและเชื้อราเมตาโรเซียมคลุกดิน
2. ใช้น้ำพ่นพอยบริเวรทงพุ่ม
3. ตัดส่วนของพืชที่เป็นโรคหรือถูกแมลงทำลายทิ้งนอกแปลงและเผา
4. ล่อ ดัก จับ ตัวเต็มวัยของหนอนดั่งด้วยวิธีการต่างๆ นำออกไปทำลาย
5. อนุรักษ์ศัตรูธรรมชาติ
6. ใช้สารเคมีป้องกันและกำจัดศัตรูพืชตามคำแนะนำ

1. ให้เชื้อราไตรโคเดอร์มาและเชื้อราเมตาโรเซียมคลุกดิน
2. ใช้ถุงพลาสติกสีขาวขุ่นห่อผล
3. เก็บและกำจัดผลที่เน่าและร่วง
4. ตัดแต่งผลไม้ให้แน่นเกินไป
5. หากพบเพลี้ยแป้งฉีดพ่นน้ำหรือน้ำผสมไวท์ออยล์บนผลทุเรียน
6. ล่อ ดัก จับ ตัวเต็มวัยของหนอนดั่งด้วยวิธีการต่างๆ นำออกไปทำลาย
7. อนุรักษ์ศัตรูธรรมชาติ
8. ใช้สารเคมีป้องกันและกำจัดศัตรูพืชตามคำแนะนำ

ปฏิทินการขจัดกาชศัตรูกล้วยน้ำว้า พันธุ์กาบขาวสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี

อายุ 2 เดือน
พบศัตรูกล้วย

อายุ 1-5 เดือน
พบเพลี้ย

อายุ 6-8 เดือน
พบหนอนเจาะลำต้น

อายุ 10-12 เดือน
พบหนอนเจาะลำต้น

การป้องกันกาชศัตรู (ด้วยกล้วย)

1. ใช้กิ่งกล้วยตัดเอาใบกล้วยมาตากแดด ตักขี้เถ้า
2. ผสมกับน้ำเป็นอัตรา 5g : น 100v.
3. ใช้ฉีดพ่นในแปลงกล้วยตั้งแต่ต้นฤดูปลูกจนถึงปลายฤดูปลูก

ใช้ใบกล้วย

- ฉีดพ่น 100 ใบกล้วย 10g / 20L น้ำ
- ฉีดพ่นน้ำเป็นอัตรา 10 ลิตร / 100 ใบกล้วย
- ใช้ฉีดพ่น ตกรุ่นกล้วย 10g / 20L

ใช้ยาฆ่าเพลี้ย

1. ใช้ช่องน้ำฉีดไล่เพลี้ย (Tissue Coller)
2. กำลอบต้น กล้วยที่มีเพลี้ย
3. ฉีดตามรอยเพลี้ยที่มีน้ำไหลไปปลูก
4. ใช้ตามรอยเพลี้ยที่มีน้ำไหลไปปลูก
5. เมื่อเพลี้ยมีน้ำไหลออกหัวกล้วย
6. ใช้ตามรอยเพลี้ยที่มีน้ำไหลออกหัวกล้วย
7. ใช้ฉีดพ่น ตกรุ่นกล้วย 10g / 20L

ใช้ยาฆ่าหนอน

- ใช้ยาฆ่าหนอน (stock weevil)
1. ใช้พ่นในแปลงกล้วยที่มีเพลี้ย
 2. ใช้พ่นในแปลงกล้วยที่มีเพลี้ย
 3. ใช้พ่นในแปลงกล้วยที่มีเพลี้ย

ปฏิทินการจัดการศัตรูกล้วยตามระยะการเจริญเติบโต

	ปลูก-กล้า (เดือนที่ 1-2)	แตกกอ (เดือนที่ 3-5)	ออกปลี (เดือนที่ 6-9)	เจริญเติบโตทางผล-ผลแก่ (เดือนที่ 10-12)
โรคพืช	ใบจุด ยอดม้วน	ตายพราย เหี่ยว ใบจุด ยอดม้วน	เหี่ยว ใบจุด	ใบจุด
แมลงศัตรูพืช	ด้วงวงไขเหง้า หนอนม้วนใบ ด้กัแตนมี	ด้วงวงไขเหง้า หนอนม้วนใบ ด้กัแตนมี หนอนกระทู หนอนร่าน	หนอนม้วนใบ หนอนกอ ด้วงวงไขเหง้า ด้วงวงเจาะลำต้น	ด้วงวงไขเหง้า ด้วงวงเจาะลำต้น หนอนม้วนใบ แมลงวันผลไม้ เพลี้ยแป้ง
ศัตรูพืชอื่นๆ	วัชพืช			
	สำรวจและติดตามสถานการณ์ในพื้นที่ประมาณ 3 ไร่ จำนวน 10 ต้น กระจายทั่วแปลง โดยสำรวจการเกิดโรค การถูกแมลงเข้าทำลายของแต่ละต้น และสำรวจแมลงวันผลไม้ โดยใช้กับดัก 1 กับดักต่อ 1 แปลง			

การจัดการ

1. ใช้หม้อปลอดโรคหรือจากแหล่งที่ไม่มีโรคระบาด
2. ระวังไม่ให้เกิดแผลกับหน่อกล้วย
3. หน่อกล้วยที่ตัดแต่งก่อนปลูกควรแช่ด้วยสารเคมีป้องกันและกำจัดศัตรูพืช
4. ตัดใบกล้วยที่เป็นโรคใบจุดนำไปเผาทิ้ง
5. ขุดหน่อกล้วยที่เป็นโรคยอดม้วนออกไปทำลาย และควบคุมแมลงพาหะ เช่น เพลี้ยต่าง ๆ
6. ทำความสะอาดสวนไม่ให้รก
7. ดัก จับ ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยของแมลงศัตรูพืช
8. ฉีดพ่นเชื้อราอิวเวอร์เรีย และนำส้มควันไม้ หรือใช้น้ำสกัดสมุนไพรราดบริเวณโคนต้นเป็นประจำใช้เพื่อไล่แมลงศัตรูพืช
9. ใช้สารเคมีป้องกันและกำจัดศัตรูพืชตามคำแนะนำ

1. รองก้นหลุมปลูกด้วยเชื้อราไตรโคเดอร์มา
2. ไม่ทำให้พื้นที่ปลูกมีน้ำขังหรือแฉะ
3. ตัดส่วนที่เป็นโรคหรือขุดต้นเป็นโรคออกไปเผา และโรยปูนขาวลงในหลุมที่ขุดต้นออก 1-2 กก.
4. ใส่ปุ๋ยที่มีแร่ธาตุฟอสเฟตและโปแตสเซียมสูง และไม่ควรใส่ปุ๋ยที่มีธาตุไนโตรเจนมาก
5. ทำความสะอาดสวนไม่ให้รก
6. ดัก จับ ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยของแมลงศัตรูพืช
7. ฉีดพ่นเชื้อราอิวเวอร์เรีย และนำส้มควันไม้ หรือใช้น้ำสกัดสมุนไพรราดบริเวณโคนต้นเป็นประจำใช้เพื่อไล่แมลงศัตรูพืช
8. ใช้สารเคมีป้องกันและกำจัดศัตรูพืชตามคำแนะนำ

1. ตัดส่วนที่เป็นโรคหรือขุดต้นเป็นโรคออกไปทำลายโดยการเผา และโรยด้วยปูนขาวในหลุมที่ขุดออก 1-2 กก.
2. ทำความสะอาดสวนไม่ให้รก
3. ดัก จับ ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยของแมลงศัตรูพืช
4. ฉีดพ่นเชื้อราอิวเวอร์เรีย และนำส้มควันไม้ หรือใช้น้ำสกัดสมุนไพรราดบริเวณโคนต้นเป็นประจำใช้เพื่อไล่แมลงศัตรูพืช
5. ใช้สารเคมีป้องกันและกำจัดศัตรูพืชตามคำแนะนำ

1. ตัดใบกล้วยที่เป็นโรคใบจุดนำไปเผาทิ้ง
2. ใช้เหยื่อพิษควบคุมแมลงวันผลไม้
3. ทำความสะอาดต้นกล้วยโดยการตัดใบแห้งออก
4. ฉีดพ่นเชื้อราอิวเวอร์เรีย และนำส้มควันไม้ หรือใช้น้ำสกัดสมุนไพรราดบริเวณโคนต้นเป็นประจำใช้เพื่อไล่แมลงศัตรูพืช
5. ใช้สารเคมีป้องกันและกำจัดศัตรูพืชตามคำแนะนำ

